

„A scrie fără a scrie, a face literatură, fără literatură”. Interviu cu FLORENTIN SMARANDACHE, savant, scriitor și matematician

Categorie: Timp liber Publicat: Sâmbătă, 18 Ianuarie 2020 14:00 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 1926

Florentin Smarandache, savant, scriitor și matematician american de origine română, născut în comuna Bălcești, județul Vâlcea, trăiește în Phoenix, Arizona, Statele Unite ale Americii, din 1989, dinainte de Revoluție.

A reușit să evadeze din lagărul comunist și să ajungă în țara tuturor posibilităților după un șir de peripeții din care a ieșit învingător, având, astfel, șansa de a reuși să-și ducă visurile până la capăt.

Este profesor de matematică la University of New Mexico, College Road, Gallup, New Mexico și autorul unor teorii în matematică, devenite celebre sub denumirile Funcțiile Smarandache, Secvențele Smarandache, Constantele Smarandache și Paradoxul Smarandache, fiind citat în Enciclopedia "CRC Concise Encyclopedia of Mathematics", de Eric W. Weisstein, apărută la editura americană CRC Press, Boca Raton, Florida, la

EDIȚIE SPECIALĂ

„A scrie fără a scrie, a face literatură, fără literatură”. Interviu cu FLORENTIN SMARANDACHE, savant, scriitor și matematician

Categorie: Timp liber Publicat: Sâmbătă, 18 Ianuarie 2020 14:00 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 1926
sfârșitul anului 1998.

Din 1990 încolo, Florentin Smarandache *face naveta*, anual, sau mai des, în funcție de posibilități, în țara de baștină, pe care nu a uitat-o niciodată și întreține relații culturale și de prietenie cu scriitorii din România și din diasporă.

„În România, am lucrat în industrie, doi ani, ca analist-programator la IUG Craiova și în învățământ, ca profesor de matematică prin Vâlcea, Dolj și Maroc. Pe când eram elev la Liceul Pedagogic din Craiova, am început să scriu în revista școlii, intitulată **Năzuințe**, cu probleme propuse, de matematică și careuri de rebus, prin 1971. Apoi, la **Gazeta Matematică** și la alte publicații, românești sau străine. Din 1979, cream poeme, debutând în **Luceafărul**, la rubrica lui Geo Dumitrescu, **Atelier literar**, unde semnam cu pseudonimul *Ovidiu Florentin*.

Experiența marocană (1982–1984), ca *professeur cooperant de mathematiques*, mi-a lărgit enorm orizontul, scăpând, din chinga unui sistem rigid, pe un teren afânat. Predam într-un orașel, numit Sefrou, la Liceul "Sidi El Hassan Lyoussi". Atunci am contactat mai mulți matematicieni, redactori, editori și scriitori din perimetrul francofon. Au fost cei mai frumoși ani din viața mea! În Maroc, m-am simțit mai bine decât mă simt acum în America! Dar, **întors în țară, m-am izbit de tragedia găsirii unui loc de muncă... Până la urmă, am rămas, definitiv, șomer (septembrie 1986–martie 1988), într-un stat socialist, prin grija deosebită a Inspectoratului Școlar Județean Dolj.**

Am evadat relativ simplu, fără prea mare risc. În Burgas, port al Bulgariei la Marea Neagră, unde aveam niște cunoștințe (profesori întâlniți în Maroc: Rosita și Slavenko Markov), m-am înscris, la o agenție de turism, pentru o excursie, de o zi și o noapte, la Istanbul. Am plătit biletul – 110 dolari SUA. Era în data de 8 septembrie 1988. Vorbeam fluent franceza. Vaporul pleca peste câteva ore, deci, nu era timp de verificări. **Pe puntea vasului, după ce le-am arătat pașaportul, și-au dat seama că nu-s franțuz.** Un ofițer bulgar mi l-a oprit, spunând că mi-l va returna numai în Bulgaria. Erau, în majoritate, *refugiști*, câțiva francezi din Alsacia, un bulgar, care s-a nimerit lângă mine, și ...un român. Echipajul era rusesc. **Vaporul se numea Osetiya.**

Am stat, timp de 19 luni, la **ŞAN**, în Acibadem, în partea asiatică a Turciei, iar în **septembrie 1989 am fost mutat într-un lagăr, la Ankara. Aici, am dus o viață de câine: am muncit la**

EDIȚIE SPECIALĂ

„A scrie fără a scrie, a face literatură, fără literatură”. Interviu cu FLORENTIN SMARANDACHE, savant, scriitor și matematician

Categorie: Timp liber Publicat: Sâmbătă, 18 Ianuarie 2020 14:00 Scris de Emilian Mirea Accesări: 1926

roabă, am scos cuie din scânduri, am făcut beton, am polizat, am vopsit, am încărcat bălegar, am tradus, am șlefuit marmură... Am emigrat foarte greu, a fost un calvar! Nu se știa unde și când vom scăpa din acel infern, de *câmp pestriț*: multe naționalități la un loc, multe bătaii, multe beții...

Și în America a fost extrem de dificil, mai ales în primele luni. Nu găseam de muncă, nu înțelegeam engleza. A trebuit să mai aștept încă 11 luni până când familia mea să primească viza americană! Copilul cel mic se născuse după fuga mea. L-am văzut abia când împlinise 2 ani și jumătate.

După un timp, **am lucrat, ca inginer de software, la Corporația Honeywell din Phoenix, Arizona**, care funcționează sub egida Pentagonului și se ocupă cu studii privind aviația militară. **Colegii de serviciu au fost drăguți cu mine. La sosirea familiei, mi-au dăruit haine, veselă de bucătărie și mi-au făcut surpriza de a-mi publica o parte dintre manuscritele de matematică, ce tratau un subiect din Teoria Numerelor** (concepute pe când eram student la Craiova).

Actualmente, **sunt profesor de matematică la University of New Mexico, College Road, din Gallup, New Mexico.**

„A scrie fără a scrie, a face literatură, fără literatură”. Interviu cu FLORENTIN SMARANDACHE, savant, scriitor și matematician

Categorie: Timp liber Publicat: Sâmbătă, 18 Ianuarie 2020 14:00 Scris de Emilian Mirea Accesări: 1926

Mișcarea Literară Paradoxistă s-a născut din refuzul de a crea într-o societate ermetică, unde până și simțurile erau controlate. Deci, **a scrie fără a scrie, a face literatură, fără literatură...** În final, **Mișcarea Literară Paradoxistă a generalizat noțiunea de literatură, incluzând, în sfera acesteia, elemente diametral opuse.** De pildă, la **Festivalul Internațional de Poezie de la Bergérac, Franța (13-14 iunie 1992)**, am vorbit despre **Poezia Tridimensională**, astfel:

- *o floare propriu-zisă reprezintă un poem,*
- *o rachetă luându-și zborul reprezintă un poem,*
- *un trecător, pe stradă, reprezintă un poem,*

EDIȚIE SPECIALĂ

„A scrie fără a scrie, a face literatură, fără literatură”. Interviu cu FLORENTIN SMARANDACHE, savant, scriitor și matematician

Categorie: Timp liber Publicat: Sâmbătă, 18 Ianuarie 2020 14:00 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 1926

ajungându-se până la *poezia nedimensională* (care se folosește de forma abstractă a matematicii), poezii în *Spații Banach*, poezii în *Spații Riemann*... Contrar celorlalte avangarde, **PARADOXISMUL** nu neagă curente-școlile-operele anterioare, ci le extinde spre infinit. Literatura-obiect, preluată întocmai din natură, nealterată.

În SUA, editez revista *The Paradoxist Literary Movement Journal* (multilingvă). Sub egida acestei edituri, am publicat deja volumul-eseu *Mișcarea Literară Paradoxistă*, de **Constantin M. Popa**, din Craiova și *Anthology of the Paradoxist Literary Movement*, de **Jean-Michel Levenard, Ion Rotaru, Arnold Skemer** (cuprinzând comentarii în franceză, română, engleză, spaniolă, portugheză, italiană, cambodgiană, chineză, privind Paradoxismul). Revista are adepți în mai mult de 20 de țări.

Sunt prins, până peste cap, în acest **paradoxism** și nu pot completa, prea mult, *Jurnalul*. Doar vagi impresii, nimicuri, din ultimul timp. Sunt și derutat. În ce direcție s-o apuc?! În 1993, mi-au apărut primul roman intitulat, în mod paradoxist, *NonRoman* și primul volum de piese de teatru intitulat *Metaistorie*, care cuprinde o trilogie – *Formarea Omului Nou, O lume întoarsă pe dos* și *Patria de animale*. Toate tratează tema totalitarismului. Au fost scrise în perioada dictaturii, cu frica în sân de a nu fi descoperite. **Le-am ascuns, înainte de a evada din țară, în podul casei de la Bălcești, un exemplar și un altul îngropat în... vie, pus într-o cutie de fier, lângă rădăcina unui piersic.** Încercasem să scot, peste graniță, niște lucrări, prin intermediul unui verișor, care era marinar, pe Dunăre, dar băiatul, de teamă, a ars o parte din ele. **Sute de pagini de manuscrise am pierdut atunci, iar altele mi-au fost confiscate de Securitate**, bănuiesc (fiindcă 3 plicuri mari, groase, expediate recomandat din Craiova, la începutul lui septembrie 1988, către Chantal Signoret, în Franța, traducătoarea volumului meu de poeme **Formule pentru spirit**, n-au ajuns niciodată la destinație!). Păstrez și acum recipisele de la poștă...

Voi reveni, în țară, definitiv, cel mai târziu, la pensie. Ca scriitor de limbă română, în străinătate, mă ratez. Limba îmi rămâne, aici, neevoluată, izolată, de aceea, ca să-mi mențin prospețimea vocabularului, am făcut abonamente la reviste literare din România. Posed și o bibliotecă minusculă, din clasicii români și corespondență epistolară cu prieteni și rude.

(Va urma)